

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concertatio acutissima duoru[m] clarissimoru[m] artiu[m]
& sacre theologie doctoru[m] Magistri Thome Caietani de
vio Generalis totius ordinis predictoru[m]. &. M. Iacobi
Almain doctotis ...**

**Cajetan, Thomas
Almain, Jacques**

Colonie, 1514

VD16 ZV 412

Duodecimu[m] caput. Quod p[ro] alijs criminib[us] ab heresi destitui
p[otes]t summ[us] pontifex

urn:nbn:de:hbz:466:1-34616

Capitulum

potest. Possit enim lapsus in heresim papa ab eis illa auferre ministerialem
praece no teneret subire eorum ministeriale iudicium. Et puta speali dei processu
tamen manifeste adinuice repugnancia posuit ut sue doctrine falsitas ex eis
manifeste omnibus patetur. hoc est enim prius falsorum testimoni. Et Augustinus super
psalmum. Noli emulari. quod ex dictis eorum aut signis aliquibus semper prouinci
possunt. Quod probat ex facto militem qui erat custodie sepulchri Christi de
putati. Dixerunt enim nobis dormientibus. venerunt discipuli tecum. si enim dormis
ebatur. quoniam scuerunt eos venisse. sunt iste propones vere. prima Papa hereticus
heresi interiori soli non est depositus ipso facto. et hereticus heresi exteriori non
est depositus ipso facto iure diuino. an sit depositus ipso facto iure humano. non
papali. sed per celiorum. Hunc enim statuta condere sententie late depositoris. sicut dicit
de fontibus. qui post adeptum beneficium infra annum non mouet ipso facto per
dit titulum non est oīno improbabile dicere quod sic. oppositum tamen mihi probabile
est. Secunda proprie. est deponendum a celio hinc auctoritatem praecesse super ipsius
et non soli super omnem a quo vocatus tenet separare. necnon ad interrogatorias
garata respondere. Et haec praecesse auctoritatem papa nulli potest remittere. cum par in
pare nullam habeat praecesse. Concedendum est tamen bene cum co. et celi nullam habet pos
testate super papatum in se consideratus. et hoc ponit gerson in suo tractatu de
ecclesiastica praecesse. et de isto habitu est satis in. h. c.

Quo decimum capitulum in quo inquiritur utrum in alijs casibz praeterit in
heresi deponi possit summus pontifex

Uidendum est prout an possit summus pontifex puniri de positione propter
aliud crimen ab heresi. Circa quam materiam predicit frater Thomas
a. xxv. ca. inclusum ad finem usque tenet quod non. viii fundamenitum ei in. xxv
capitulo est quod non potest in aliquo casu deponi nisi in casu determinato lege diuina.
Casus autem heresis in sacra scriptura plerisque locis est determinatus. ut per
ad Galatas. p. vbi de heretico et anathema sit. id est separatum. et. h. ad thessalonici.
iii. subtrahatis vos. et. h. ad Corinthus. vi. nolite iugum ducere. et. h. 3o. ii. Non
licet recipere nec ei aucte dixeritis. Et ad titum. iii. deuita. in quibus omnibus auctor
itatibus facitur hereticum hominem esse separandum et excadicandum. et nullus est alius
casus exceptus. quod per eum salvatoris. Matth. xxiiij. Super cathedram
moysi sederunt scripsi et pharisei. Omnia ergo quae dixerint facite. sed omnia opa
rur non facere. vbi dominus apostolus statuit subditos debere audire platos ma
le vice et bone doctrinam. Constat autem quod doctrina ad fidem spectat. Vita au
tem et opa ad malos mores alioquin criminum. Et confirmatur ex sententia petri in
proposita epistola. c. ii. Quod edire propositis vestris non tam bonis. sed etiam discolor. Et
pro ampliori. probando supponit in. xxvi. ca. quod ad hoc quod potestas ista ecclia
stica pertinet alicuius supposito. aliquo dispositio reprobatur in illo suppo
sito de necessitate simpliciter. et aliquo de bene esse. requisite de necessitate sum
pliciter sunt due. scilicet esse voluntariu. et esse christianu. namque enim aliquis christi
quod electus est papa nisi assentiat. et sicut non est papa nisi sit membrum christi. Se
cunda dispositio exigit de iure diuino. et prima de iure nature. Requisite autem
dispositio ad bene esse sunt boni mores. scilicet ecclastica. charitas. experie
tia regimini. et honestus. sine his enim papa electus. et si acceptat est papa. Quis
malus. et faciliter est destruere quam construere duabus simul requisitis necessario ad

Duodecimum

Structorem quicq; eaꝝ deficiat dissolui p;. Et ex his format rōnem ad
pbandū intentū hoc mō. sola p̄traria p̄ditōnib; nc̄ario req̄sitis ad eē pa-
pe reddit̄ papā deponibile. s; inter crimina sola infidelitas triat p̄ditio
nib; necessario req̄sitis ad esse pape. ḡ sola infidelitas inter crimina reddit̄
papā deponibile. Prima p̄pō p̄z ex hoc q̄ depositio est nō esse pape. z ynū
qd̄q; in suo eē p̄seuerat si p̄trariū non supuenit. Sc̄da aut̄ p̄pō pbata est.
q; cetera vitia p̄trarianf; p̄ditionib; req̄sitis ad bñ esse pape. Statim sub-
dit hāc rōnem. velle in statera ponī. z nō friuolas z apparet̄ p̄ acc̄ntia
vacātes. s; meo iudicio si in statera ponere parui rep̄tre p̄ ponderis. fides
em̄ nō reḡt̄ nc̄ario ad esse pape. cu effectus heretic⁹ sic adhuc papa ap̄d
ipm. z si eligat̄ hereticus z acceptet effici papa. sed solum reḡritur nc̄ario
baptismalis character q̄ est indelebilis cu p̄sens ex pte petri. ḡ eque fortiter
pbaret sua rō q̄ p̄ heresi deponi nō poss̄. Et mirū est quō hāc rōne tam
forte reputauerit q̄ equali pbaret o posicu; determinati p̄ ipm in caplis
immediate p̄cedentib; sicut p̄situs. Insup sicut rep̄itur in sacris litteris
hoiem hereticū esse separandū seu excoicandū. ita z p̄ alij s vichs hoc idē
reperitur. vt. p. ad Lop. vii. Si is qui frater noiaſ inter vos est fornicat̄
or. aut aquarus. aut idolis seruiens. aut maledictus. aut ebriosus. aut raz
pax. cu hm̄di. nec cibū sumere. Et christus innuit hominē esse excoicandū
pro quol̄ bei mortali cui inīta est p̄sumacia Matth. xvii. quos passus si
glosauerit aduersarius de subditis h̄ntib; superiorē glosabo. z siliter pas-
sus per eū allegatos de heretico. z ad dicta saluatoris z petri cōceditur q̄
q̄d̄i bene docent z remanent plati sunt audiendi. ostensio ergo sufficien-
ter eius opinione nō esse fundatā supra firmā petrā. sed arenā pono hanc
xp̄onem. summus pontifex nō soli deponi p̄ ab ecclia seu p̄cilio p̄ here-
si. verūtiā z p̄ alio criminē notorio eccliam scandalizante. Probat̄ ista p̄
positio ex his que ponuntur in ep̄la clementis ad Jacobū. refert em̄ petrū
sibi dixisse cum eum institueret. neq; em̄ iudicem aut cognitorē secularium
causarū te hodie p̄stirui voluit ch̄ristus. ne prefocatus presentib; hominū
curis non possis verbo dei vacare z fm̄ veritatis regulā secernere bonos
a malis z infra. si em̄ mūdialibus curis fueris occupat̄. ceipsum decipi-
es z eos qui te audiūt. nō em̄ poteritis que ad salutem pertinent plenius
singulis quibusq; distinguere. z ex eo fieri vt z tu tanq; non docueris que
ad salutem hominū pertinet deponaris. z discepuli per ignorantia pereat.
Ex qua manifestū est papam etiā p̄pter negligentiam deponi posse. No-
lo tñ asserere clementē ita ad Jacobū scripsisse. cum reperiatur Jacobum
illum ante petrū octo annis decepisse martyrio. sed ecclisia nō spernit illā
epistolam qd̄ sufficit. ¶ Secūdo arguit̄ sic vibrando argumentū in quo
aduersarij le fundant in ipso si ecclisia nō possit auferre papam regentez
eam in destrucōem eius. z cateruacim animas ducentem ad inferos suo
instinctu z suo exemplo. sequitur policiam pure naturalem z ciuilem esse me-
lius institutam. q̄ sit ecclesiastica policia. Non em̄ tene eis̄ instituta poli-
cia pure ciuilis z naturalis si eius regem perturbantem eam destituere nō
possit. imo potestarem eum destituendi z occidendi tanq; membruz cor-
ruptiū rotius corporis cōmunitas a se abdicare nō potest. imo oposito
dato videre policia esse serua despotice. Cu ḡ ch̄ristus instituerit eccliaſ

Capitulum

Nicā policiā ad finē supnaturalē pfectiōē in suo genere q̄ sit policiā pure naturalis cū posteriora generatōē sīnt pōra pfectiōe. seq̄t q̄ policie ecclias stice reliq̄rī p̄tē suū p̄ncipē t̄ regē ecclasticū si nō in edificatiōēm h̄z deſtructōē regat deſtituēdū. imo als nō solū penis iſtituiss̄rēā. quā policiā pure ciuilē. h̄z a cōitāte aliquid auferret q̄ ex iure naturali sibi p̄petere dig nosc̄t. necnō cōitāte christiā liberā nō effec̄s̄. imo potius seruā ſtrictiſ ſuma etiā ſerviute. Et hāc rōem ponderet t̄ nō eā q̄ leuiflma eſt q̄ mag ni existimat pōderis. t̄ dicere q̄ in ſili casu nō reliq̄rī de⁹ remedii cōitāti niſi orōnes. cū aliud remedii oportunū t̄ oportuni⁹ relinq̄re potuiffet nibil aliud eſt niſi dicere policiā ecclasticā nō bñ iſtitutā t̄ effec̄rā ſeruā ſum ampli⁹ notū eſt feſlula hereli ſumimū pōtificē eē rei publice ita pnicioſum q̄ a republica veniret auferēd⁹ p̄ mortē corporalē ex illa p̄tē et naturali in dicitia. Si nō poſſit ḡ tūc deſtitui. t̄ poſt deſtitutiōem ſi pſeuueret p̄ mortē corporalē auferri nō neccario pcedendū erit ch̄iſtū in iſtituēdo ecclasticā policiā eā puaſſe aliq̄ p̄tē ſibi naturali indicata ad ei⁹ pacificā pueratio nē. Ampli⁹. cū duo ſunt p̄tēdentes de papatu quēlibet eoz p̄ v̄lis ſynodus p̄tēla p̄tē ſuare ppter vniōne t̄ pacē ecclie. q̄uis in aliq̄ eoz ſit ve ra papalis p̄tē. ḡ a fortoři p̄ criminē p̄turbatiōe totū ecclie. Et aīs p̄ maniſte ex ca. ſi duo. lxxix. diſt. Ubi dr. ſi duo p̄tra ſas fuerint electi nul lus eoz d̄ recipi. h̄z ille quē v̄lis plenſlus elegerit. t̄ iſti ſuie eſt glo. in ca. ſi papa. vbi dr. certe credo q̄ ſi notoriū eſt criminē ei⁹ q̄dciuḡ t̄ inde ſcandalis zatur ecclia. t̄ incoſrigibilis ſit. q̄ inde poſſit accuſari. naꝝ p̄tumacia aliq̄n dr heresiſ. vt. lxxxi. diſt. ca. ſi q̄ p̄ſ byteri. t̄ cōrumax dr infidel. vt. xxxvii. diſt. ca. null⁹. Ampli⁹ ſi elect⁹ in ſumimū pōtificē nō p̄ſtitur in ſacris accep tiat v̄torē. q̄ ſi auſdebit dicere totū ecclasticū ita decolorari abſi⁹ poſſiblē ſi remedio. Ampli⁹ ſi rex aliq̄ in lōginq̄a deſcedēs regionē relinquēs ali quē vicariū gnālē. t̄ interea regat tyrānīce. vicari⁹ ille vt notū eſt a cōitāte poſterit deponi. ḡ eodē mō cū ch̄iſt⁹ deſcedēs a cōitāte christiana q̄ eſt ve rbus rex noſter reliq̄rī vicariū ministrū gnālē a cōitāte auferri poſterit ſi ty rānīce regat. Ampli⁹ cū ex p̄dictis notū ſit eccliam ſeu ecclia ſuū repreſen tans eſſe in caſu heresiſ ordinariū iudicē pape t̄ batere p̄tē auctoritati ūa ſup ip̄m quo ad deſtitutiōem. t̄ nō legiſ ſi ch̄iſt⁹ eē ecclie collata talis auctoritatua poſteſtas in eo ſolo caſu. imo nō legiſ q̄ ecclie fuerit collata aliqua talis niſi Matthēi. xvii. vbi in om̄i caſu peccati notoriū cui iuera eſt p̄tumacia collata eſſe viđetur. t̄ hec fuit p̄mītue ecclie ſententia ſc̄roꝝ doctoz Hieronymi. Ambroſij. t̄ Auguſtini. h̄z ſuiguentib⁹ caſib⁹ i ſum mis pontificib⁹ in q̄b⁹ deponi poſſent. nō defuerūt adulatores eis ſuig e rentes q̄ nō poſſent iudicari aſſerentes eos nō ministrōs ecclie. ſed dīos et mirū eſt. cū ſinguli doctores dicāt. quecūq̄ plati in administratiōe ſa ſramētoꝝ eſſe ſolū ministrū ecclie. hinc in eo req̄rif intētio faciēdi qd ecclia intēdit de neccitate t̄ nō alta. t̄ nolint iſti hoc ſateri in exercitio iurisdictiois. Et ſi nō legatur ch̄iſtū diſiſe auferēdū eſſe caput. ſed bene oculū. man⁹. aut pedes. Uerū eſt q̄ nunc⁹ auferēdū eſt totaliſ caput. ſic q̄ nunc⁹ am plius ſi futurū aliq̄d caput. ſed bene auferēdū eſt iſtud ſine quo in corpe remaner vita. imo q̄ corpori infirmitatē afferit. q̄cum eſt ex ſe. Ad hec autē probāda innuincere t̄ rōnes t̄ auctoritates adduci poſſent. Seq̄t p̄mo

Duodecimum.

¶ p̄as in summo pontifice a p̄cilio p̄t q̄busdā certis legib⁹ limstari ⁊ q̄p̄
tū ad ysum arctari. Si em̄ caput in corpe hūano efficiat languidū seu in-
firmū licetū erit ceteris mēbris mēb⁹ illud ligare ⁊ cauterizare necnō vna
prē capitis absindere p̄ sanitatem toti⁹ corporis. ¶ Scđo sequitur corollarie q̄
p̄ciliū ḡnale summū p̄tificē exigēte vtilitate ecclie absq; culpa ip̄i⁹ summi
p̄tificis destituere p̄t sicut tpe scismatis de p̄o summo p̄tifice. Silt si
incarcerat⁹ foret ap̄d infideles ⁊ de ei⁹ literatōe nulla foret spes post adhi-
bitū labore ad redimēdū ⁊ h̄ ex p̄cedētib⁹ est ita notū q̄ alijs rōnib⁹ nō cu-
ro munire nec aliqd apparētie h̄ in oppositiū argumētū de petro cū eēt in
vinculis cū paucō tpe fuerit ⁊ de ei⁹ literatōe ap̄d fideles extiterit spes. Si
em̄ in rali casu nō posset ecclia summū p̄tificē sibi p̄stituere, ita nec posset
aliquē q̄ summi p̄tificis gereret vices ⁊ cū possint occurrere multa q̄ per
summū p̄tificē expediri debet ut p̄firmatores archiep̄oz ⁊ platoz ei imme-
diatae subiectoz nullo mō illa expediri possent. ¶ Seq̄ tertio q̄ p̄as v̄lis
ecclie seu p̄ciliū v̄lis supra papā simplē ⁊ absolute nō est chimera vt d̄r p̄/
fai⁹ doctor in eccliam sc̄am blasphemās. ¶ Seq̄ q̄rto q̄ christ⁹ nō insti-
tuic summū p̄tificē ei⁹ ḡnale vicariū in omnīmoda p̄tate quā habebat fm̄
hūanteatē. nā habebat p̄tate instituēdi sacra. silt istiueēdi summū p̄tificē.
silt faciēdi articulū nouū sup infideles sup totā eccliaz cathegorentaice ⁊
et nullā istaz h̄ summū p̄tificē. ¶ Seq̄ v̄. summū p̄tificē eē vicariū ec-
clesie v̄lis ⁊ ministoz. t̄uis dicāt etiā vicari⁹ ⁊ minister dei quēadmodū p̄n-
ceps laic⁹ minister coitatis q̄ tñ ab aplo Paulo d̄r minister dei. s̄ spūali⁹
summū p̄tificē d̄r minister dei ⁊ vicari⁹. inq̄tū ministrat in ea p̄tate q̄ nō
est in coitatis naturalis. s̄ positiua p̄cise ⁊ ex sola iſtitutōe dei. illa m̄ p̄as ē
coitati collata. ¶ Seq̄ vltio. Cōformiter ad Ioānē patriarchā anthioz
chenū. silt Nico. de cusa in suis tracta. de ista materia q̄ p̄ciliū ḡnale in sin-
gulis ⁊ oib⁹ ē supra summū p̄tificē. ⁊ hec breuit. ⁊ sub p̄pēdīo q̄dā de ista
p̄atōe posui itendēs ap̄lissiu facere tractatū de oī p̄tate ecclastica ⁊ lai-
ca. ⁊ de singulis ecclaz actib⁹. v̄t̄ at summū p̄tificē possit exēcōicari ⁊ suspēz
di manēs summū p̄tificē ita q̄ si tēteret facere nihil facit etiā q̄tū ad absolu-
tūdem sacramentalē v̄deat. Nico. de cosa. scđa p̄te sui libri. ca. xviiij. Ec-
qd̄ oīa capla q̄ vident̄ asserere summū p̄tificē nō posse iudicari nisi sit a s̄
de deui⁹. vt ca. si papa. xl. dist. et ca. oues. iiij. q. viij. d̄r. q̄ primax p̄sumit a s̄
de deuiare ⁊ icludit in heresi p̄tinacia. v̄l dicāt scđo q̄ vt p̄z ex ca. si papa
in illis caplis d̄r nulū posse papā iudicare. ⁊ nō d̄r de collectōe. Dicit ter-
tio. q̄ p̄pā nō ē regularis p̄gregādū p̄ciliū nūl in easu heresis aut ḡuis
p̄cti totā eccliaz sc̄ad alzātis. ⁊ id qd̄ h̄bets. xvij. dist. 5. summach⁹. vbi d̄r
summach⁹ papa sedis aplice p̄sul ab hmōi oponib⁹ ipetit⁹. Etū ad hoies
respicit. sit imunis ⁊ liber. cui⁹ cām totā dei iudicio reseruam⁹. Dicit q̄ ach-
tulatores ei⁹ nō potuerūt ipsoīa crīmīa pbare ⁊ sic tāq; eis secreta reliq⁹
rūt sc̄i p̄es in synodo dei iudicio auctoritatue accusatores p̄dēnantes.

¶ Ultimū caplū in q̄ inq̄rit q̄uo poterit p̄ciliū p̄pā p̄gregari
¶ En ex superiorib⁹ notū sit satis p̄ciliū sup papā iurisdicōem h̄ze. in
casu igit̄ in q̄ veniret papa iudicād⁹ q̄ nā paco p̄gregari poterit. qz
nō est p̄sik. papā p̄gregare p̄ se inq̄rendū ē. Et sic p̄ma ppō. ad nulū
auctoritatue spectat p̄gregare p̄ciliū. p̄terq; ad summū p̄tificē ex iure